

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 24 - THÁNG 9, 2025

ĐÓA SEN HOA

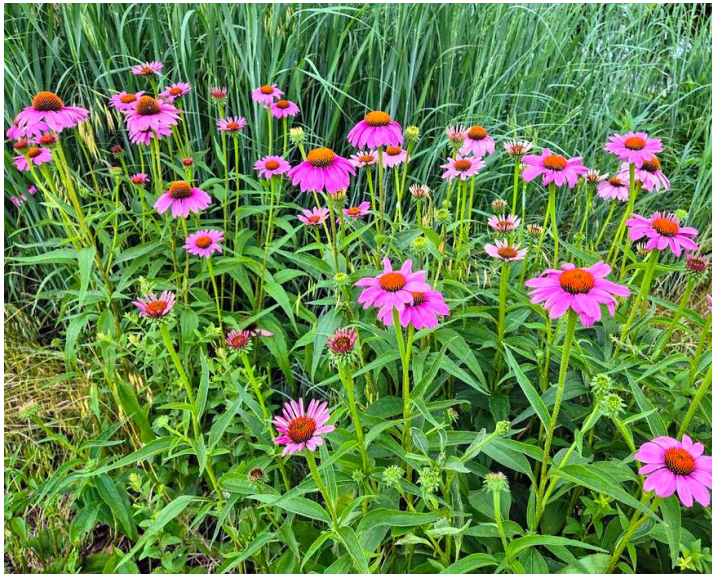
*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vân chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: PAD 2025

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 24 - THÁNG 9, 2025

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh (Đỗ Trùng Mỹ Hạnh)
- 6-7. Trần Quốc Bảo – Virginia USA
8. Trần Đại Bản
9. Đỗ Bình - France
- 10-11. Mùi Quý Bồng / Phạm Quang Trung
12. Thảo Chi (Bùi Mỹ Hoa)
13. Nguyễn Thị Ngọc Dung / Tâm Minh
14. Ý Nhi Nguyễn Thị Dung
16. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 16-18. Trường Đình - United Kingdom
19. Mạc Phương Đình
20. Ngô Văn Giai/Phùng Trần/Thùy Lâm Synh
21. Đỗ Thị Minh Giang / Ý Nguyên
22. Tâm Minh Ngô Tằng Giao/ Tuệ Nga/ Phan Khâm/ NT Ngọc Dung/ Nguyễn Phú Long
- 23-24. Quang Hà
25. Lý Hiểu/ Lý Thy Dân (1948-2025)
26. Lê Mỹ Hoàn
27. Hoàng Hy
- 28-29. Phương Hoa
30. Vũ Hối
31. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
32. Phan Khâm
33. Hoàng Song Liêm
- 34-35. Như Liên
36. Nguyễn Phú Long
37. Hoàng Thị Bạch Mai (1953-2025)
38. Tuệ Nga
39. Cao Nguyên
40. Đăng Nguyên
41. Cao My Nhân
42. Kim Oanh - Úc Châu
- 43-44. Đông Ry Nguyễn (Nguyễn Đình Chiến)
45. Y Thy Võ Phú
46. Nhất Phương
47. Thùy Lâm Synh
48. Thanh Thanh / Ngọc An
49. Thanh Thanh/ Huỳnh Mai Hoa
50. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
51. Vương Thanh
52. Nguyễn Mây Thu - France
53. Minh Thúy Thành Nội
54. Bùi Thanh Tiên
55. Tạ Quang Trung
56. Tuệ Trung (Lê Trọng Dũng)
57. Thy Lệ Trang
58. Hoa Văn (Ngô Văn Hòa)

KIỆP THU

Ta ví ta như ngọn gió thu
Đêm se se lạnh thổi sương mù
Nửa khuya trở giấc cơn mê tỉnh
Mơ dáng sông hồ... trong mộng du...

Lòng Thu xao xuyên buồn chi lạ
Lơ lửng cảnh đào giữa bão giông
Gom nhặt tro tàn vùng kỷ niệm
Bao nhiêu niên kỷ lạnh trong lòng!

Nàng Thu ve vuốt những đài hoa
Tô thắm môi em sắc mận mà
Bởi nắng hạ vàng... oi bức quá
Thiếu mòn thân xác những ngày qua...

Thu trải niềm riêng với thế gian
Trăng thu vắng vặc giữa mây ngàn
Cho Thu hò hẹn cùng trăng gió
Mai mỗi đêm Thu đến gặp chàng

Thu đang hạnh ngộ với chàng đây
Mái tóc bông bành tựa khói bay
Dáng dấp phong trần đời nghệ sĩ
Ưu tư trần trở... đáng hao gầy...

Thu ôm ấp mãi bóng hình ai
Sầu lắng từng canh, giọt vấn dài
Cho sắc Thu buồn theo nỗi nhớ
Bởi Thu nào phải liễu trang đài?

Hồn bướm mơ tiên... ôi ảo vọng
Ước mơ, mơ ước chỉ hoài công
Vì Thu như kiếp sương rơi rụng
Là ánh chiều tàn... giữa nắng đông...

nguyễn phan ngọc an - thu 2025

MÙA THU HÒ HẸN

Lòng cảm xúc bồi hồi anh có biết?
Đêm không sao thăm thẳm một màu đen
Đường âm u như phố thị không đèn
Anh chợt đến trong hồn em... thật nhẹ...

Dù nửa kiếp phù sinh em cô lẽ
Dù thân tầm kéo kén mãi không xong
Mộng trùng dương chưa thỏa chí tang bồng
Mơ lấp biển, vá trời chi... thêm thẹn

Em vẫn nhớ mãi mùa thu hò hẹn
Bãi tầm dương con nước đã ngược dòng
Thuyền yêu đương muôn thuở vẫn chờ mong
Sông lồi khúc nên bờ đau bến lở!

Năm mươi năm lời hẹn đầu dang dở
Mỗi mùa thu rồi lại mỗi mùa thu
Người vắng xa trong sương khói mịt mù
Nhìn lá rụng... từng trái sầu rơi rụng!

Thu mơ ước chỉ còn trong ảo mộng
Đảo điên lòng, ai dệt lại vần thơ
Xao xuyên thay những hò hẹn trong mơ
Thu vẫn đẹp... dù thu vàng... lá rụng...

nguyễn phan ngọc an - thu 2025

NHÀ CÓ KHÁCH

Trang sổ tay của tháng tám có thêm vài tên bạn cũ điền vào. Tháng tám kết lại với nhiều kỷ niệm mới, kỷ niệm nối tiếp của những tình thân kéo dài theo thời gian từ mấy chục năm qua.

Tháng tám chúng tôi có khách đến thăm, bận rộn nhưng vui. Mở cửa, ánh sáng tràn vào nhà, bạn rạng rỡ bước qua bậc thềm, tay bắt tay choàng, chào nhau mừng gặp gỡ, cười sảng khoái. Hầu như câu chuyện nào cũng bắt đầu, *Còn nhớ cái thời đó không?... Trời, sao hồi đó vui quá há! ...Ngày nào cũng gặp nhau!...* Vâng, với chúng tôi đó là một thời tươi trẻ trước năm 1975.

Đàn vịt đã bay về lại từ giữa tháng tám. Ra sau nhà thấy hồ sóng động hẳn lên, vịt lội êm đềm rẽ nước hay đuổi nhau kêu quang quác nghe vui. Vài ngày nữa thôi cuốn sổ tay của tôi sẽ được sang trang qua tháng chín, tháng hạ thu gặp nhau chuyên tiếp giao mùa. Bạn đã trở về Virginia chờ đón cây vàng lá đỏ của mùa thu rực rỡ. Chúng tôi ở thành phố nhỏ này, nơi bốn mùa chỉ có biển xanh gió lộng, luôn ấm lòng nhớ đến giao tình của những lần gặp gỡ.

*Nhà có khách niềm vui cùng chụm lại
Như vịt về bay lội cả đàn vui
Cuối tháng tám mong chờ mùa thu tới
Người gọi nhau như mùa hẹn bên trời.*

*Nhà có khách nhà chan hòa ánh sáng
Vòng tay ôm thân ái ấm tình quen
Tiếng cười vang ly canh cách cụng mời
Một ngày sống để thấy đời vẫn mới.*

Ý Anh

Vero Beach, 08/26/2025

Thu Chợt Tới

*Mùa Thu chợt tới, cây chưa biết...
Gió cũng ngủ quên trong lá xanh.
Liều vẩn nghiêng đầu, hong tóc biếc,
Tường vi hoa đỏ rực trên cành!*

*Mùa Thu chợt đến, em vô tình...
Má núm đồng tiền, cười rất xinh,
Vẫn đem nắng Hạ, cài lên tóc,
Thấy cánh phượng rơi, bỗng giật mình!*

*Thời gian mở cửa cho Thu tới,
Nắng vàng hồ phách, tiết Thu phân.
Trời đất vô thường, song hữu hạn,
Con người hiện hữu, nhưng phù vân.*

*Thu đã về chưa trên Quê Hương?
Sài Gòn nhưng nhớ, trời một phương.
Tự do, Công lý... còn không nữa!
Ta gửi về Thu muôn nhớ thương!*

*Nhớ thương về miền núi âm u...
Ban-Mê-Thuột, Kontum, Pleiku!
Quanh năm giấy sấu mang bụi đỏ!
Buồn-muôn-thuở, cao nguyên sương mù...*

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

VỀ ĐÂY VỚI BIỂN

Về đây với biển bao la,
Mà xem con sóng nở hoa bạc đầu!
Trùng dương thấm biếc một màu,
Ô kia!... nhật nguyệt, chìm sâu trong lòng!

Về đây đứng giữa menh mông...
Mây vàng cát trắng, nắng hồng biển xanh,
Bọt bèo xô dạt đầu ghềnh,
Ngắm đời mình cũng bập bênh nổi trôi!

Về nghe diu dặt ngàn khơi,
Trường ca biển hát những lời thiên nhiên.
Nhịp nhàng sóng vỗ triền miên,
Bãi dài lữ khách hành thiền trầm ngâm...

Về nghe vang dội sóng ngầm,
Như trong lòng biển âm thầm sục sôi!
Bâng khuâng nhìn bãi cát bồi,
Nhớ xưa, nơi đó xanh ngời nương dâu.

Về đây nhìn cánh hải âu,
Ngàn trùng xa cách, từ đâu bay về.
Bầy chim không tổ không quê,
Tiếng kêu khan lạnh, nghe tê tái lòng!

Về đây vào lúc hừng đông,
Mà xem, mặt biển vừng hồng nhô lên!
Thả hồn vào cõi vô biên,
Để mơ hồ thấy... biển miền Quê Hương.

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

THÁNG BẢY MƯA NGÂU

*Tháng Bảy trời lặng lẽ
Mưa ngâu rơi não nề
Ngưu Lang buồn xa cách
Chức Nữ khóc sơn Khê.*

*Cầu ô thước bắt ngang
Trời đất hóa dịu dàng
Một năm chờ một khắc
Tình yêu lại giảng ngang.*

*Mưa rơi đầy kỷ niệm
Lệ trời khóc tơ duyên
Tháng Bảy buồn man mác
Nhớ thương hóa vô biên.*

Trần Đại Bản

MÙA THU TRÊN SKYLINE DRIVE

*Mùa Thu lá đỏ, lá vàng
Núi rừng Blue Ridge ngập tràn sắc xinh
Đường cong uốn lượn mộng lành
Mây ôm đỉnh núi, trời xanh dịu dàng.*

*Hương Thu len lỏi nhẹ nhàng
Sông sâu in bóng lá vàng đỏ nghiêng
Thung lũng trải rộng bình yên
Lá phong đỏ rực như miền cổ xưa.*

*Thác reo giữa núi sớm trưa
Dark Hollow vọng mãi khúc ca ngọt ngào
Hawksbill cao vút trên cao
Nhìn xa muôn dặm, trời trao sắc tình.*

*Dừng chân nơi gió rung cành
Lá rơi như tấm lụa là trải thêu
Mùa Thu Skyline mỹ miều
Hồn ta hòa quyện, tình yêu đất trời.*

Trần Đại Bản

HƯƠNG THU

Người về
thu
bờ ngõ,
Paris
nhớ
vần thơ.
Sông Seine
chiều gió lạnh
Lá sầu
bay trong mơ!
Đỗ Bình

MƠ VỀ NGÀY CŨ

Em như trăng ngọc trên cành
Đời nghiêng theo sóng cũng đành mắt nhau!
Bao mùa lá đổi thay màu,
Trăm năm một thoáng mai sau kiếp nào?
Thôi thì trong cõi chiêm bao,
Thấy em trong mộng lòng sao hững hờ!
Phố xưa chiều xuống bờ vờ,
Sài gòn Hà nội bến bờ phù vân.
Gặp em trong mộng bao lần,
Nhìn nhau chẳng nói, hay vần thơ say?
Ánh trăng bàng bạc phương này
Vàng không gian mộng, tóc bay cuối đời.
Em là mâu nắng xa xôi,
Còn ta chiếc bóng đơn côi giữa đời
Trắng vàng ngày đó xa khơi
Còn đâu kỷ niệm lá rơi cốc dĩa
Hàng me xanh con đường xưa
Khung trời biển biệt chiều mưa nhớ người.

Đỗ Bình

Chia Em Nửa Mảnh Mặt Trời

mời em xuống phố chiều quán nhỏ
ghế thấp chân co bó gối cao
mùa thu sưởi nắng hoàng hôn xuống
cho lá vàng nắm tay nhau

nổi tay nghìn lá bay nghìn lá
đổ những phiền sầu đại lộ sâu
lắng nghe em kể dòng cổ tích
buổi sớm trần gian nhuộm một màu

café giọt rỏ mơ hồ vọng
mảnh nút nghệt oan trở nhánh khô
đời mê vương bận lòng trôi buộc
vào cuộc phù sinh xót đợi chờ

mời em ghé trống còn mấy chõ
hai đũa ngồi yên pho tượng xưa
tay anh một đóa hồng năm nọ
gai nhọn đau thương mấy cho vừa

mùa tàn trút bỏ xiêm y cũ
cong nhánh tay cây đón chân chim
ngày mai hai đũa đường vụn dậm
thăm thẳm trùng khơi biết đâu tìm

thôi em đừng khóc ngày đông tới
chiếc bóng chim mù non xa xôi
chia em nửa miếng trời nhúng lạnh
trong café chiều có mây trôi

Phạm Quang Trung

Cười Đi Em

Nỡ nụ cười đi, người em nhỏ
Vàng trắng thanh đã vừa lên cao
Sao Em không để lòng lắng xuống
Giận hờn chỉ làm khổ thân nhau

Em có thấy trăng xuyên kẽ lá
Thấp sáng từng mộng ước thâm sâu
Bây ra đó bao nhiêu chứng tích
Tình yêu anh đượm thắm sắc màu

Ừ, thế đó, bao nhiêu ước vọng
Anh viết đầy trên chiếc lá khô
Lời hứa hẹn, thế nguyên ràng buộc.
Sao Em vẫn cứ bắt anh chờ.

Trái tim Em bộ không còn chõ
Dành cho anh như những ngày xưa
Trúc mã, thanh mai một thuở nọ
Mối tình thơ ấy, mới như vừa...

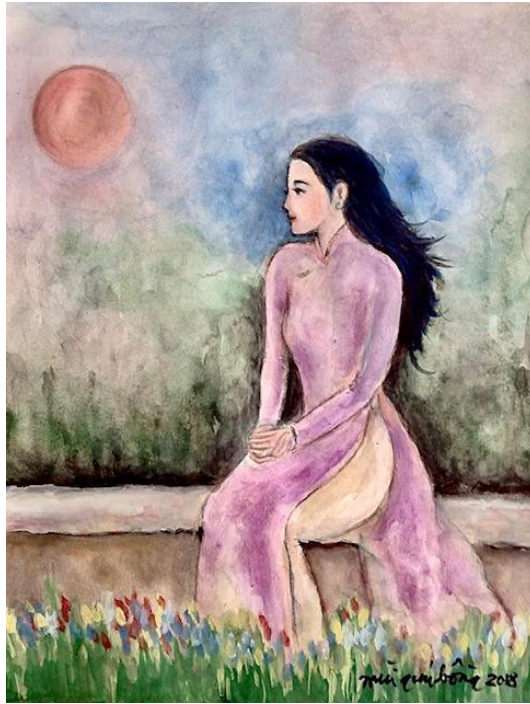
Bộ Em đã quên ngày tháng cũ
Trước sân vẫn riu rít đàn chim
Khoảng cách chúng ta đường vài dặm
Sao nỡ để anh mãi mắt tìm

Tình anh gửi theo làn gió tới
Nụ hôn đầu chưa đủ xa xôi
Anh xin Em tìm thôi nguội lạnh
Để giận hờn gió cuốn mây trôi!

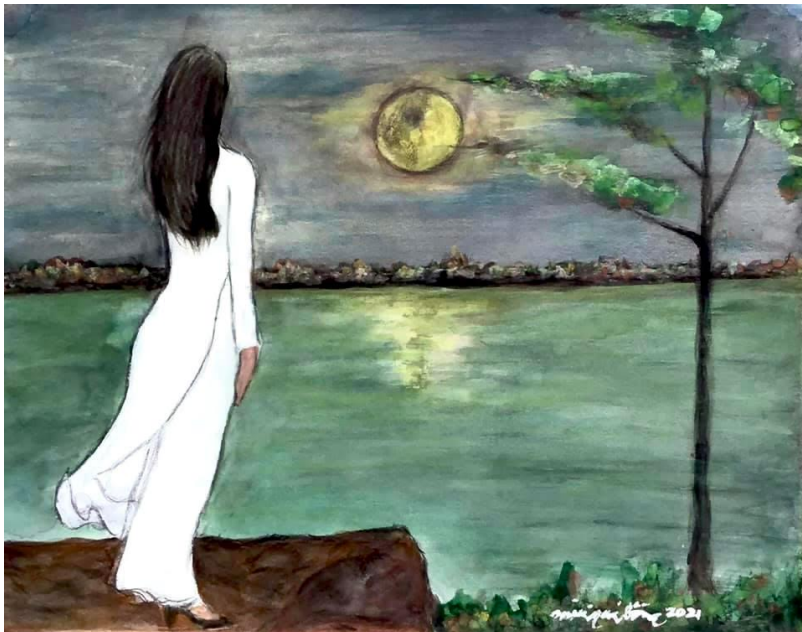
Cười đi nhé, thôi, anh xin đây
Hãy nhìn sâu đáy mắt anh đây
Em sẽ thấy bóng Em trong ấy
Em, cười đi, cho anh nắm tay!

Mùi Quý Bồng

10/29/2020

CHỜ MONG 1 & 2 (bút chì màu nước và màu nước trên giấy, 11"x14")
Tranh: **MÙI QUÝ BÔNG**

BÚT VÀ NGHIÊN

Tôi là nghiên mực anh là bút
Cùng vẽ bức tranh thi họa tình
Những nét bướm hoa rờng phượng múa
Treo tường nhìn ngắm cũng xinh xinh

Anh khéo hoa tay giống cụ Đồ
Vẽ vờ con chữ đẹp không ngờ
Tôi nghiên mực nhỏ không vơi cạn
Tôi với anh đề trang giấy mơ

Đó là câu chuyện mỗi tình thơ
Thi phú đưa ta cặp bến bờ
Trăng nước hai miền chung điểm hẹn
Đôi tâm hồn đã hết bơ vơ

Hôm nay tôi viết những tâm tình
Nhờ gió heo may mang đến anh
Một chút Thu vàng thơ với mộng
Nghiên xưa bút cũ chữ xinh xinh

Tình ta sẽ mãi nghiên và bút
Thơ viết nghìn trang thơ vẫn tình
Lòng đã hẹn lòng từng giây phút
Bút nghiên thi họa ánh lung linh

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

Cảm Đề

NON NƯỚC ĐÁ VÀNG

Tặng Ngọc Dung

Tình nghĩa thủy chung trọn với chàng
Sánh vai ngắm cảnh lúc mùa sang
Giếng phun khói bốc làn thơ mộng
Suối chảy dòng reo nước rộn ràng
Đường nét khung tranh luôn là lướt
Dáng hình tượng đá mãi huy hoàng
Đã hơn ba chục Xuân nồng thắm
Đời đẹp như non nước đá vàng.

TÂM MINH

Họa

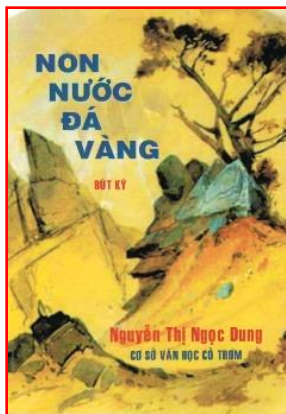
TÌNH NGHĨA ĐÁ VÀNG

Tặng Robert

Thái tử lòng tôi chỉ có chàng
Từ khi định mệnh dắt diu sang
Mây xanh mắt biếc tình cao rộng
Dáng lịch vẻ thanh nghĩa rõ ràng
Thương tặng nàng thơ ngời quý tộc
Yêu trao người ngọc tước bà hoàng
Ngao du non nước đường thiên lý
Hạnh phúc trăm năm mãi chói vàng

Tặng Sinh nhật Robert 07/21/2007

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

LOVE EVERLASTING

In my heart there is only one prince
Destiny brings him to me since
the young browed, blue eyed man with generous love,
splendid loyalty and gentleness,
lifts me up as poet lover, his highness,
treats me as queen and precious dove.
We enjoy wandering far away roads,
wonderful nature.
Our everlasting happiness shines forever.

(To you, Robert, on your birthday
7/21/2007 - Your wife, DZUNG)

Translated by **TÂM MINH NGÔ TĂNG GIAO**

YÊU EM

Yêu em mái tóc điệu huyền,
Vòng tay quấn quýt dài đêm tuyết vời,
Yêu em nóng bỏng làn môi,
Đê mê trắng mặt thơm lời yêu đương,
Yêu em nồng ấm thơm hương,
Gió đưa ngàn dặm vấn vương qua cầu,
Yêu em ánh mắt nhiệm màu,
Cho anh quên cả nỗi sầu cố đô,
Yêu em tà áo xanh mơ,
Thuyền anh êm ái bến bờ dừng chân,
Yêu em đá núi tần ngần,
Tạc ghi dấu ấn trăm vần thơ say,
Yêu em sông nước vui vầy,
Mưa tuôn suối chảy tình đầy đại dương,
Yêu em mộng rất bình thường,
Bên anh song bước trên đường ngát hoa,
Yêu em bóng mát la đà,
Vườn anh ru điệu tình ta suốt đời.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

(Cảm ơn Robert, người bạn đời của tôi.)

Hoàng Cung Fa hát: **YÊU EM - Tạ Mạnh Chuyên**
phổ nhạc:

<https://cothommagazine.com/nhac1/YeuEm-TMC-ND-HCF.mp3>

TIỄN THU

*Dường như gió chớm sang thu
Heo may ướm chút vàng au cuối đời
Bóng ai đứng tựa gốc cây
Đợi người tri kỷ pha phiêu lá mầu*

*Bao năm lỡ hẹn quá sâu
Tiễn anh, em hẹn mùa thu tương phùng
Lá bay xào xạc đường cùng
Tưởng như tiếng gót hài vương nắng tà*

*Dây leo bám gốc cuối già
Thương anh đơn độc nắng qua mưa về
Thì thầm trong gió lê thê
Chàng chờ đến lúc lá thê cuối rơi*

*Tiết thu thấp thoáng trên đời
Bóng ai đã trải trên đời cỏ hoang
Nàng đang trong giấc mộng vàng
Nửa mê nửa tỉnh bóng chàng nơi đâu*

*Bao lần lỡ hẹn cùng nhau
Cõi trần cõi tạm sao đau chia lìa
Mấy lần đã tưởng tao phùng
Ngờ đâu chưa hết vấn vương trong lòng*

*Heo may gió thoảng nhẹ nhàng
Như lời nhắn nhủ anh đang đợi chờ
Lòng trần đã dứt vương tơ
Trời thu đã đến cùng mơ tiễn mùa*

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

VÀNG TRẮNG ĐI LẠC

Đêm nay có một vàng trắng đi lạc,
Gió cuối đường thoang thoang gió Thu bay,
Trăng đi tìm ai mà ghé lại đây,
Tình cờ gặp cũng làm tôi xao xuyến.

Trăng đã đi qua mấy sông, mấy biển,
Qua mấy khu rừng lạnh cả núi non,
Buồn vui gì sao trăng khuyết không tròn,
Trăng dang dở như chuyện tình lỗi hẹn

Vàng trắng trôi như con thuyền không bến,
Ở nơi đâu sẽ có một bến chờ
Để vàng trắng không soi bóng bỏ vợ
Tôi nhìn trăng mà thấy lòng hẹn ước.

Tôi vẫn thích ngắm vàng trắng đi lạc,
Khi phố phường khép lại những xô xao,
Đường vắng thưa người tôi với trăng sao,
Xin hãy vì tôi, mời trăng ở lại.

Đừng trôi nữa đêm sắp tàn rồi đấy,
Đừng giận hờn chìm lẫn giữa trời mây,
Roi vào lòng tôi một ánh trăng gầy,
Tôi và trăng đêm nay cùng trông vắng.

Đừng trôi nữa, hình như trời sắp sáng
Đừng tìm gì kéo lạc giữa hư không
Trăng và tôi giữa trời đất mênh mông,
Xin gần lại để đôi lòng chia sẻ.

Nguyễn thị Thanh Dương

VỀ HỘI NGÀY MÙA

(Cảm hứng theo bài “Texas Hội Ngày Mùa” của Nguyễn Trang)

Tôi sẽ theo anh về Hội Ngày Mùa,
Trên những cánh đồng bao la Texas,
Những cánh đồng đã xong mùa thu hoạch,
Nằm phơi mình trong ánh nắng mùa Thu.

Qua thị trấn tôi bước vào đường quê,
Hai bên đất ruộng xa vời tít tắp,
Tôi cảm thấy rất gần và quen thuộc,
Gốc rạ, mùi bùn, như chôn quê xưa.

Quê chúng ta có những lúc mát mùa,
Trăng cánh đồng nước những ngày mưa lũ,
Lúa gạo làm ra từ trong nghèo khó,
Tôi vẫn thương khi sống ở quê người.

Hối hả lòng với màu đất đỏ tươi,
Là lưỡi máy khổng lồ vừa cày xới,
Hội Ngày Mùa, đĩa cơm thơm lúa mới,
Thực khách ăn, vui với lễ hội này.

Ở nơi đây không có bóng trâu cày,
Không bác nông dân ruộng đồng lam lũ,
Những máy móc đã làm nên tất cả,
Hội Ngày Mùa chào đón vụ Hè Thu.

Rồi ngày mai trên đất mới cày kia,
Lúa sẽ mọc, cánh đồng xanh êm ái,
Lúa sẽ già, đợi chờ ngày gặt hái,
Nhưng cánh đồng thì mãi mãi thanh xuân.

Chào Hội Ngày Mùa, chào những cư dân,
Của miền đồng bằng Beaumont, Texas,
Tôi ngần ngại giữa mùa Thu tháng Chín,
Trên cánh đồng này, nhớ cánh đồng kia.

Nguyễn thị Thanh Dương

ÁNG THU RƠI

*Tiết vào thu, bài thơ em thức trắng
chép nỗi sầu vào tim nhớ xa xưa
dấu chân khuya, trăng tàn soi bước ngắn
sưởi ấm lòng, thi sĩ viết trong mưa*

*Dáng thu về, bài thơ còn lao luyến
mộng tình vui, khoảnh khắc đã giao mùa
thời hồng son, em thoa môi vĩ tuyến
mà tại sao nụ đăm cứ trên đũa*

*Cánh thu bay, bài thơ treo gió thoảng
đến rồi đi, dần dặt mối duyên thừa
ba tháng tuổi, tảo tần nhau vết choáng
đẫm trên vai những cất cửa, đẩy đưa*

*Chiều thu sang, bài thơ râm ran múa
điệu Nghê Thường còn vọng gió, sát na
mảnh vũ y, ngõ ngàng trao nhánh lụa
em cười tình, vá víu nỗi xót xa*

*Thu lại về, bài thơ còn một chữ
chốn vui vậy, em sót lại niềm ĐAU
lời mảnh khảnh, làm sao mà lỗi thứ
kẻ chung lòng, ai hứa hẹn qua mau*

*Gác trăng thu, bài thơ mình chới bỏ
tay nâng niu mà khắc dấu hao gầy
xuân lỡ làng, rồi hạ vàng lá cỏ
chiều tiễn lui để khóc lệ biệt bầy*

*Nhánh thu mờ, bài thơ gieo cát bụi
hàng cỏ cây đã vàng võ đất trời
trái thâm nhung, đồ ngân trên mắt tủi
lệ làm Người, lại nắm bắt chơi vui*

*Nhịp sóng thu, bài thơ phù sa cõi
dập dềnh trôi, em Tam Bản muện màng
sông chín khúc có về chẳng một lối
hỏi lòng ai, tìm nhói có dục dàng*

*Thu vẫn đấy, bài thơ xanh thế kỷ
gió đông đưa, khóm chuối cũng ầu ơ
hoa bí vàng, quê nhà em tri kỷ
ru vông sâu, mẹ hát mỗi mong chờ*

*Gợi ý thu, bài thơ em sẽ viết
kết bạn lành, họa sĩ cánh chim Di
cuối bãi chài, chớ rầy ruộng nước biếc
biển ngầm đau, ngọn sóng vỗ biệt ly*

*Lá thu vàng, bài thơ mờ khước mắt
mỏi lưng còng, chiu chắt cũng đam mê
em đăm đuối chút tàn hơi, lạc mất
tim chiêm bao trên vắng trán não nề*

*Đón thu về, bài thơ em viết lại
buốt cơn lòng một chút lẻ loi thương
nhớ bạn xưa, ấu thơ còn giữ mãi
lệ cổ nhân, gói ghém cả đoạn trường*

*Nàng thu đến, bài thơ chờ mở cửa
thuở dĩ dung chớ có dối gian Người
mình sinh ra như củi than bếp lửa
đã yêu nhau xin chân thiết nụ cười*

*Nẻo thu buồn, bài thơ theo gió gọi
mỗi đường duyên, ran rạt bước chân đi
cây gậy trúc, em nương cành len lỏi
tiếng chuông chiều nhè nhẹ gõ từ bi*

*Thu bước lại, bài thơ hoa mắt biếc
lệ chào Người, mai cúc chia lìa nhau
gánh mùa vui trên vai sầu, nuối tiếc
bạn cười hiền, từng dây sóng sánh đau*

*Chiều mưa thu, bài thơ em khấp khiểng
bông giấy tím, tặng cho buổi chào mờ
để chiều rơi, cuối hạ vàng biệt tiễn
mưa tuổi đời còn da diết ngày ngo*

**Dáng thu xưa, bài thơ chần gối đắp
chan sè đời những yên ả buồn vui
mỏi mong sao kiếp ngày mai được gặp
đừng cúi đầu để che dấu ngậm ngùi**

**Biển mưa thu, bài thơ em réo gọi
sóng dập dềnh đang già biệt dòng trôi
nhìn trở lại đã bao Người khuất lối
bụi cát gầy, ngồi đếm hạt đơn cô**

**Thu trần trở, bài thơ chờ bước lại
giọt mưa trời có chảy ngược lên cao
từng ngán nhang, bàn tay con chấp lạy
đã muện màng chữ hiếu, lệ gầy đau**

**Giấc thu say, bài thơ chiều im lắng
nắng vàng thưa, hoa nở đóa phù dung
sợi tóc mây, đôi bờ vai bạc trắng
lầu gác trắng, ai soi bóng mặt mừng**

**Thu thấp nén, bài thơ đêm bốn cột
ngoảnh chân đi mà khóc gọi quặt què
làm nhiều nhưng chùn nắng mưa, bất chợt
vần chia phối, câu lục bát e dè**

**Áo vàng thu, bài thơ giảng dĩ vãng
dắng dỏi nhau cho ân nghĩa vẹn bề
tình cách xa vẫn nhìn hy vọng sáng
lệ trao Người, chút nghĩa kính Phu Thê**

**Trăng thu vọng, bài thơ tình chan chứa
mỗi nhánh vẫn, nồng ấm bấy nụ hôn
gối sum vầy, bếp hồng em nhóm lửa
trái yêu đương, gõ nhịp sóng dập dồn**

**Tuổi thu mơ, bài thơ dung dăng dề
của thơ nào, con nhỏ bạn ngu ngơ
sáng soi gương, chiều rồi ren muôn về
tiếng luyên thuyên còn chiêm chiêm, diệu vời**

**Nắng thu vơi, bài thơ chưa vội xóa
em cài hờ then cửa, buổi chia tay
hoa mười giờ, mai rày chờ nở đóa
tím cảnh duyên, kỷ niệm đóa miệt mài**

**Lệ thu sương, bài thơ đông gánh mòi
khóc cho Người, khóc cả biển trần gian
mượn vai ai để đường về chung lối
hầm hiu thương, thi sĩ rất muện màng**

**Vàng ánh thu, bài thơ con nước vãng
đã xa quê, chẳng thấy cố quận Người
viết niềm đau, lá thư chưa gửi bạn
giữ riêng mình cho nổi đắng xanh tươi**

**Thu cài tóc, bài thơ hoa chớm nở
lễ Vu Quy em gói ánh trăng rằm
những nỗi nhà, đeo theo trên mắt nhớ
lạ quê Người, con chữ đuổi trăm năm**

**Cuối rừng thu, bài thơ cạn nguồn hứng
đếm số câu làm giấc ngủ giựt mình
tay khảy đàn, dương cầm em lơ lửng
bầu bạn xưa rón rén bỏ rơi tình**

**Thu tiễn Người, bài thơ nương nẻo đạo
lấy niềm vui những kham nhẫn, điềm nhiên
em tha thiết, chạm bàn chân nhón nháo
mỗi Di Đà chánh niệm, bước tùy duyên**

**Áng thu rơi, bài thơ em góp nhặt
đốc tuổi kẻ còn đọng cả biển thương
lời mẹ nhắn, trăm năm tìm gặp mặt
vết tàn tro xin gửi tặng Quê Hương**

Trường Đình

UK, sương mù già 2025

- viết sáng ngày 27 tháng 8 năm 2025

+ **Nghê Thường:** Nghê là cái rắng, tức là vàng mây có sắc màu rực rỡ chói lọi như sắc mây cầu vồng. Thường là xiêm áo. Nghê Thường có nghĩa là xiêm sắc rắng, ý nói là áo quần của các nàng tiên, vì tương truyền các tiên nữ trên thiên giới lấy mây trời làm xiêm áo. Sự tích ghi lại trong Dị Văn Lục, thuở xa xưa, vua Đường Minh Hoàng lên chơi cung trăng trong đêm Trung Thu, bởi nhờ phép thuật của một vị đạo sĩ, vua đã được xem các tiên nữ múa hát với những xiêm áo rực rỡ thướt tha. Khi trở về trần giới, vua đã phỏng theo điệu nhạc trên cung hằng mà chế tác ra “Nghê Thường Vũ Y Khúc” cho các cung nữ trong triều ca múa. 2 chữ Nghê Thường được dùng trong Thi phẩm Bích Câu Kỳ Ngộ: “Vũ y thấp thoáng, nghê thường thướt tha”. Và trong Cung Oán Ngâm Khúc của Nguyễn Gia Thiều: “Dẫu mà tay múa miệng xang, Thiên tiên cũng xếp nghê thường trong trăng”.

Áng THU ười

Lê thu sương, bài thơ đong gánh mỗi
khóc cho Người, khóc cả biển trần gian
mượn vai ai để đường về chung lối
hăm hủi thương, thi sĩ rất muộn màng...

Ư. Sương mùa gặt 2025

CHIA TAY

mùa thu về vội vã
không kịp tiễn em đi
chiều vàng chưa rụng lá
hoàng hôn màu chia ly
bông cúc nghiêng bờ giậu
con đê mèn thờ dài
bàng hoàng như mất dấu
mùa thu rồi tàn phai
không mưa mà ướt áo
vai đêm chờ con tàu
gió khuya giục cơn bão
bàn tay còn tìm nhau
long lanh sâu chong mắt
mềm lòng người quay lưng
còi tàu gọi trong vắng
soi xuống hồn rưng rưng
mạc phương đình

MỘT NỬA

chiều thu nhạt, mắt em vào thấp nắng
rọi cô đơn gieo hạt ám phù sa
trong nỗi đợi hoài hoài nín lặng
nửa chồi xuân thiếp ngủ dưới hiên nhà

nắng thu nhạt, mùa xưa chùng lạnh
vẫn bẽnh bông trôi giạt bóng thời gian
môi em nở đủ hương hoa ngàn cánh
theo vòng tay vẫy sóng lên ngàn

chỉ một nửa thôi làm thu hờ hững
rủ rê nhau vùng cát bụi sông hồ
cho mê thiếp bồi hồi đá dựng
mắt môi nào cứ ngỡ đã hong khô

chỉ một nửa đủ chồi xuân thức giấc
hạt tương tư ngơ ngác lên mầm
lá thôi rụng dấu vàng lạnh ngắt
đầy hương đời qua ngõ ước trăm năm

mạc phương đình

CẨM THU

(Bài xướng)

Lữ khách dừng chân bước lãng du,
Bên dòng sông lạnh khói sương mù.
Nhìn mây lơ lững chiều êm xuống,
Ngả bóng mênh mông sóng nhẹ ru.
Cảnh vật đìu hiu đêm quạnh quẽ,
Không gian mờ nhạt gió vùn vu.
Trăng khuya vàng vọt ngoài hiên vắng,
Chép vội vần thơ cảm tác thu.

Ngô Văn Giai

Virginia, 25/9/2018

Thơ họa vận

BUỒN THU

*Giang hồ chưa mỗi gót phiêu du,
Tưởng nhớ quê xa mấy dặm mù.
Nhìn cúc nụ đơm ong bướm lượn,
Xem ngô đồng rụng điệu ve ru.
Trăng ngàn soi nước mây bơi lội,
Tiếng nhạn kêu đàn gió rít vu.
Chúc Nữ Ngưu Lang đêm Thất tịch,
Ngâu mưa trời đất cảm buồn Thu.*

Phùng Trần-Trần Quế Sơn

HỒN THU

*Chiều nghiêng mây xám nhẹ phiêu du,
Núi đá xông lên cụm khói mù.
Loang lổ đầu thu vàng lá điểm
Ngập ngừng mẫn hạ lạnh ve ru
Vườn sau kiếng lửa bò chi chít
Giậu trước thông non chửa vít vu.
Thỉnh thoảng heo may về giục giã
Chùng như cảnh sắc gọi hồn thu.*

Thủy Lâm Synh

VÀO THU

Mùa Thu tia nắng xõa
Chiếc lá đũa lao xao
Luân vũ cùng cánh gió
Mộng đời vươn bay cao

Ngày vui hòa nắng vàng
Hồn lâng lâng nhẹ nhàng
Nỗi buồn vừa rơi xuống
Lặng yên buổi chiều tàn

Đàn chim tìm tổ ấm
Ru mộng giữa trời Thu
Tình ai luôn đắm thắm
Lòng dâng tràn luyến lưu

Sương Thu mờ viễn phương
Trao nhau chút tình thương
Xoa dịu sầu lữ thứ
Mơ ngày về quê hương.

Đ T Minh Giang

THU SANG

Thu lại tái hồi bạn vàng ơi
Bao lần vàng lá bao lần rụng
Tình bạn chúng ta chẳng đổi rời
Chim én rủ nhau tìm tổ ấm
Đem hơi Thu tới khắp nơi nơi
Nắng Thu phơn phớt hừng đôi má
Xào xạc gió Thu thoảng lá rơi
Mưa Thu thánh thót bên song cửa
Tình tự trắng Thu đứng lại ngồi
Thu này còn gặp nhau bạn nhi
Thu sau, sao biết sẽ tái hồi?
Hãy hưởng Thu đi hồi bạn vàng
Kẻo mai Thu lại rẽ sang ngang
Mang theo tất cả tình thân thiết
Để thấy Thu đi thật bề bàng.

Ỗ Nguyên - Thu 2025

TRỜI VÀO THU

Tuổi trời thấm thoát đã vào Thu
Rừng lá vàng rơi dệt mộng mơ
Dĩ vãng đã qua nào tiếc nuối
Tương lai chưa tới há mong chờ
Vuốt làn tóc bạc khơi thi hứng
Xoa nếp da nhăn gọi tứ thơ
Nở đóa hoa lòng vui hiện tại
Thong dong ta nhẹ bước vân du.

TÂM MINH (Mùa Thu-2014)

TÌNH THU (Họa)

Xuân Hạ qua rồi nay đón Thu
Cứ vui như thể lúc đang mơ:
Anh về theo gió lòng xao xuyến,
Em đứng bên sông dạ ngóng chờ.
Vài chiếc lá vàng bao ý nhị,
Một làn mây bạc rất nên thơ.
Đông sang còn hẹn nhiều tha thiết
Cho đỡ tủi buồn khi viễn du.

NGUYỄN PHÚ LONG

Ý THU (Họa)

Khoảnh khắc này giao điểm ý thu
Nào ai ngờ ngẩn lá vàng mơ
Đừng quên cây cỏ đang mong ngóng
Hãy nhớ người ta vẫn đợi chờ
Ngọn gió heo may run nét chữ
Mùa hoa cúc thắm họa bài thơ
Rượu mời chiếu trải thương đầu bạc
Đối ẩm đất trời chuyện lãng du

PHAN KHÂM

GIÓ THU (Họa)

Nắng đã vàng thu... lại Gió Thu
Ngược dòng ký vãng, cánh hồng mơ
Lối vào Hoa Tạng, Chuông Vi Diệu ...
Nẻo đến Chân Như, Biển Huệ Chờ
Gió sớm thanh thanh, Hương Tịnh Khiết
Mây chiều bát ngát, Tiếng Bình Thơ
Vào Thu ai gọi! Hồn Thiên Cổ...
Trăng sáng đỉnh trời, Trăng lãng du...

TUỆ NGÀ

MAN MÁC THU (Họa)

Lãng đãng thời gian đếm bước Thu
Hoàng hôn man mác đẹp như mơ
Lá vàng xao xác không mong nhớ
Gió lạnh hắt hiu chẳng đợi chờ
Kỷ niệm chôn sâu trang sách sử
Tâm tư khép kín áng văn thơ
Song khuya vương ánh trăng phai nhạt
Chắp cánh bay theo giấc mộng du

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Đoản Khúc Mùa Thu

Mùa thu trên công viên
Nước mặt hồ tĩnh lặng
Chiếc lá vàng khẽ chạm
Vẽ những vòng ly tâm
Như lời tình vô âm
Sợ thu người giấy chết
Sợ tim mình lỗi nhịp
Lăn trên bụi gai đời

Mùa thu trên tóc phai
Lá rơi nhiều nắng úa
Mùa thu trôi ngang vai
Sương tím mờ khung cửa
Trắng có về chốn cũ
Tìm người bao năm dài?
Thăm tôn nữ mắt ngại
Thay người tình lạc ngựa

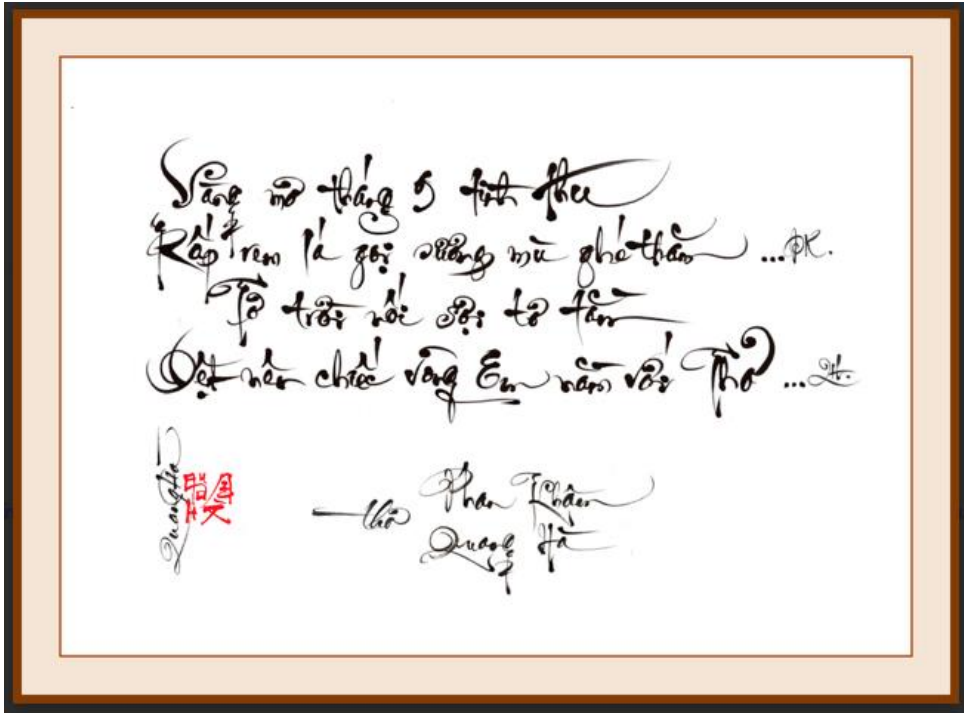
Mùa thu trong tôi... Trôi
Dong buồm về kỷ niệm
Nhớ dâng đầy như biển
Sâu dài như bóng mây
Nổi hai bờ đồng tây
Thái Bình mà dậy sóng
Nhấn chìm bao ước vọng
Giữa dòng đời ai hay

Để lạnh buốt hàng cây
Run lên cành khô khốc
Rồi mai qua cơn lốc
Tay gầy níu tàn hơi
Niu lên trời- gió lộng
Sao vội tàn thu ơi

...
Thu chia đều hai phía
Bên ni, bên tê... trời!

Quang Hà

Vàng mơ tháng 9 tình thu
Rấp rem lá gọi sương mù ghé thăm (PK)
Tơ trời nối sợi tơ tầm
Dệt nên chiếc võng em nằm với Thơ (QH)
Phan Khâm & Quang Hà

Lý Hiếu, Lý Thy Dân (1948-2025)

Hoa Bông Khuâng

Nhớ ai mà hoa bông khuâng?

Hồn EM phiêu bạt chín tầng mây cao.

Bay vào miền viễn chiêm bao

Cùng trăng thiên cổ đi vào trăm năm.

LÝ HIẾU

Sông Cạn

Xướng

Sông cạn lâu rồi chẳng thấy mưa

Ai còn ngồi đó ngóng đò đưa

Thấy người bằng hữu từ sương sớm

Đợi khách thương hồ đến nắng trưa.

Bạn cố sưu tầm đồ cổ ngoạn

Khách cần rao bán bản đàn xưa

Ta nay chán ngắt trò hư thực

Ngán ngẩm trần gian thói lọc lừa.

LÝ HIẾU

Họa

Núi thẳm cóc gằm mãi cũng mưa

Chim trời tung gió sá đò đưa

Đất Sàng, sông Vị ai bằng hữu

Thương hải, tang điền chỉ sớm trưa.

Đạp sóng biển Đông xoay thế sự

Mài gươm núi Việt vọng người xưa

Non sông Tổ quốc lời kêu gọi

Cứu nước đem dân khỏi kiếp lừa.

LÝ THY DÂN

MÙA THU NƠI ĐÀU

Lơ lửng bầu trời kia xanh mãi
Khung cửa lùa một cụm mây trôi
Sao chợt thấy lòng như rất lạ
Trước sân vừa chiếc lá thu rời

Hay ta chiếc lá vàng hôm ấy
Lỡ độ thu nào rớt chốn đây
Đôi lòng cũng lỡ câu hò hẹn
Vàng trắng thu xẻ đã bên trời

Hay ta chiếc lá vàng hôm ấy
Ngoài song đôi mái tóc còn xanh
Tháng Mười hoa cúc tay thơm ngát
Đặt lên môi mùa Thu ngát ngát

Hay ta chiếc lá vàng hôm ấy
Tiếng hạc ngàn thu gọi lối xưa
Heo may tóc trắng bên thềm vắng
Màu xanh cây lá chợt hong vàng

Mùa kia đã đổi từng câu hát
Xa đưa ty trúc tận quê nhà
Anh có nhớ chẳng trời chuyển gió
Đâu tiếng tiêu hồn một cõi ta.

Lê Mỹ Hoàn 8/2024

TÌNH CHÚ CUỘI GIÀ

Anh là chú cuội đợi trăng rằm
Ngàn năm em vẫn tuổi mười lăm
Áo pha lê phủ mình bạch ngọc
Em du dương bước nhập cung Hằng

Anh để trâu ăn lúa người ta
Ôm mối tình si ngủ gốc đa
Em nhân chứng tình yêu thiên hạ
Mà quên đi tình chú cuội già

Cuộc tồn sinh là những viễn du
Anh theo em phiêu lãng ngàn thu
Tháng Tám Trung Thu mùa lễ hội
Em vẫn du óng ả giữa trời

Thế gian ví đẹp tựa Hằng Nga
Dáng thanh mây đẹp nét kiều sa
Thị sĩ ôm trăng trâm đáy nước
Biết bao người đắm nguyệt say hoa

Riêng cuội hẩm hiu buồn tủi phận
Góc trời dưới bóng một tàn cây
Dù em có đến ngày nguyệt tận
Anh vẫn say mê một khối tình

Em có nghe tiếng hát trẻ thơ
Chú cuội già ôm một giấc mơ
Muốn lên cung trăng cười chú cuội
Hãy hỏi ông trời mượn cái thang

Lê Mỹ Hoàn 2004

Vai Hạc

Vẫn đôi vai hạc, quá mong manh,
Như một cành lan thủy mặc tranh.
Khoé lệ mắt buồn xa vợ vội,
Hàng mi đáng uốn sáng long lanh.
Tóc che vầng trán đan mơ ước,
Môi hé nụ cười nén tuổi xanh.
Muốn nói ngàn lời nhưng nghẹn tiếng,
Vì ai ngà ngọc quá trong lành.

Githéa Hoàng Hy - cuối Hạ

Mùa Bước Vào Thu

Đêm nằm nghe gió trở,
Lạnh lạnh tiếng phong linh.
Không gian như bờ ngõ,
Bánh thời gian vô hình.
Cây chuyển mình xào xạc,
Trăng xuyên màn rung rinh,
Trời đàn hanh đổi tiết,
Ta ngổn ngang ân tình!
Hỏi trời, trời vẫn làm thinh,
Hỏi người, xa quá, hỏi mình, ngỡ ngu!
Đêm nay mùa bước vào thu
Lòng thêm trống vắng, hồn chừ bơ vơ...!

Githéa Hoàng Hy - đêm sơ thu.

VĂN HỌC CỔ THƠM 24 ĐẪM HỒN THU

*CỔ THƠM 24 huy hoàng
VĂN HỌC Tháng 9 lá vàng hừng sân
Tình yêu là mảnh phù vân
Cho nên thơ đến hồng trần trợ duyên*

*Mừng Thu lá đỏ khắp miền
Làm cho thi sĩ đảo điên tâm hồn
Tay ngà bút đấm hoàng hôn
Rừng sâu núi thẳm dập dồn tiếng reo*

*Bờ sông chiếc lá bay vèo
Hồn thu rụng xuống mái chèo băng khung
Chuông chùa dào dạt vang ngân
Đem câu Lục Bát gieo vãi CỎ THƠM...*

Phương Hoa – 26/8/2025

BÓN MÙA THƠ RẢI NIỀM VUI (Điệp tự THƠ)

THƠ tỏa quang hồng XUÂN thắm tươi
THƠ đan HÈ phượng đỏ hoa cười
THƠ ôm lá tiếc THU vời vợi
THƠ quyện ĐÔNG sầu tuyết trắng rơi

THƠ đến tung bừng vui ước mơ
THƠ gieo giọt nắng tản sương mờ
Hồn THƠ dào dạt niềm xao xuyến
THƠ đón bình minh khắp cõi bờ

THƠ chuyển gió ngàn cùng xao xác
THƠ hòa mực tím tỏa muôn nơi
THƠ mang hạnh phúc – tình man mác
THƠ rải niềm vui rộn đất trời

THƠ hồi từ đâu thơ đã đến
Lời THƠ kết nối với xôn xao
THƠ thay chinh chiến bằng thương mến
THƠ giúp trần gian sống ngọt ngào

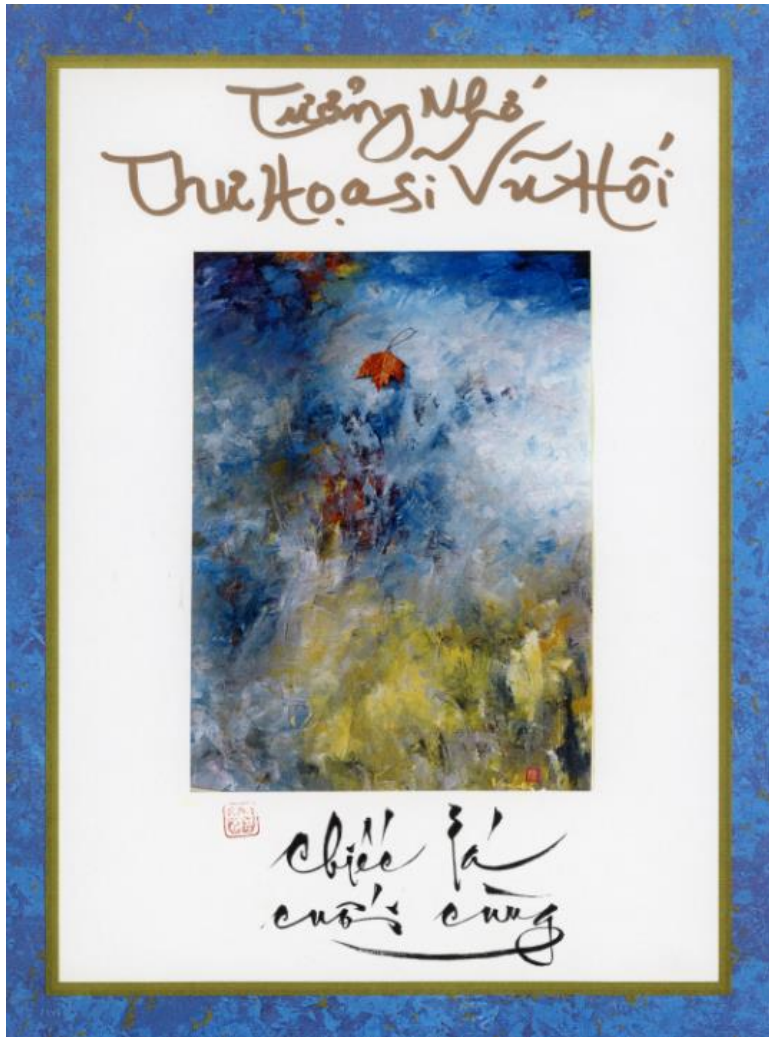
THƠ luôn xinh tươi như gắm hoa
THƠ ơi thơ duyên dáng thướt tha
THƠ gửi cho đời bao sắc thắm
THƠ là nỗi nhớ để giao hòa

Giọt XUÂN tí tách tiếng THƠ rơi
Hạ trắng hồn THƠ đến gọi mời
THU lạnh THƠ là nguồn sưởi ấm
ĐÔNG tàn tuyết tản ý THƠ khơi

Gió mây trần tục THƠ chào đón
Núi đồi yên tĩnh trải THƠ phơi
THƠ hiện bốn mùa trên khắp chốn
Hoà vang thế giới tiếng THƠ cười...

Phượng Hoa

*...Chiếc lá cuối cùng là của em đó
Em hãy giữ gìn trước lúc chia tay...
(Đoàn Chuẩn & Từ Linh)*

Tâm Hào hát: <https://www.youtube.com/watch?v=mGm-bBoCiRU>

Chờ Thu

Mùa Thu chậm chậm về đây
Thời tiết mát mẻ gió mây nhẹ nhàng.
Hàng cây lác đác lá vàng
Công viên cảnh đẹp thiên đường hôm nay

Mùa thu với gió heo may
Lá vàng rơi rụng tung bay ngập đường
Ôi mùa thu đẹp lạ thường
Đón thu gợi nhớ mái trường tuổi thơ

Ngày vui tái ngộ ước mơ
Mừng vui gặp bạn hết bơ vơ sầu
Nhắc ta nhớ lại tình đầu
Bên em sánh bước qua cầu ngày xưa

Những chiều tan học đội mưa
Qua đò sóng nước đông đưa bọt bèo
Quê ta thuở nhỏ còn nghèo
Chiến tranh khốc liệt đạn vèo bom rơi

Giờ đây cuộc sống thanh thoi
Quê hương đất mới khắp nơi thái hòa
Chúng ta giờ cũng sắp già
Tuổi vàng khỏe mạnh đó là thiên thai.

Thái Hưng/ PGH

Lỗi hẹn chờ Thu

Hè về mơ ước chiêm bao
Ba năm lỗi hẹn làm sao bây giờ
Chúng ta xa cách đôi bờ
Bạn thân trò cũ hiện giờ bốn phương

Hàng năm hội ngộ thân thương
Thầy Cô trò cũ vẫn vương rất nhiều
Nhớ nhung mến gửi đôi điều
Mơ là mây trắng cánh diều thân tiên

Quê hương đất mới bình yên
Tự do sung túc thiên nhiên hữu tình
Chúng ta ôm ấp ân tình
Tình quê tình nước tình mình trao nhau

Hè vui sao sớm qua mau
Phượng vàng Phượng đỏ
trước sau héo tàn
Thu sang kỷ niệm ngập tràn
Cúc vàng khoe sắc sen tàn Cỏm xanh.

Trung Thu vàng vạc trắng thanh
Đèn hoa giăng lưới long lanh sao trời
Thiên thai hạ giới đón mời
Lang thang hạnh phúc yêu đời mê say

Đôi ta tay nắm chặt tay.
Lang thang hạnh phúc
lá bay ngập đường
Cùng nhau đi khắp phố phường
Mùa thu muôn sắc thiên đường thế gian.

Thái Hưng/PGH

DẤU VẾT NÀO SẮT SON

Mời anh vào dòng chảy
Quanh ngọn đồi đang mưa
Xin nuông chiều run rẩy
Còn nặng gánh tương tư

Mời anh vào nhan sắc
Nơi màu mỡ phù sa
Bao nhiêu tình chất ngát
Bây giờ đã đơm hoa

Mời anh vào suối tóc
Bềnh bồng mỗi tơ vương
Trong vòng tay thao thức
Mặn nồng thú đau thương

Mời anh vào mộng chín
Trái ngọt ngào tâm cam
Qua đoạn đời bịn rịn
Mấy cho vừa đã mang

Mời anh vào chiêm ngưỡng
Cuối phương trời mây bay
Em ngồi làm hình tượng
Tượng đá nào không say

Mời anh người độ lượng
Từ thuở chờ giao ngôn
Ở bên bờ thịnh vượng
Dấu vết nào sắt son.

Phan Khâm

Em từ lục bát bước ra

Chờ nghe tiếng hát tình ca Thu về

Không còn nửa tình nửa mê

Hương trời sắc nước bốn bề giao thoa.

Phan Khâm

Em từ lục bát bước ra

Hôm nay em mặc áo hoa cúc vàng

Bắt quàng làm họ... thấy sang

Này em có phải họ Phan quê mình?

Phan Khâm

TIẾNG GỌI XA XĂM

Hỡi dòng sông thơ ấu của ta ơi!
Tuổi thần tiên, ta... chiều chiều tắm gội
Từ xa xăm còn ngân vang tiếng dội
Chập chờn hoa tím lục bình trôi...
Con đê nhỏ đôi bờ nghe sóng vỗ
Khoảng trời xanh vi vút sáo diều trong.
Đò dọc, đò ngang dập dờn bến đỗ
Vòm tre non bay khói ẩm hoàng hôn.
Hỡi dòng sông in bóng ta tuổi dại
Cánh đồng vàng bát ngát vụ chiêm xuân
Khu vườn cũ bồi hồi chim cu gáy,
Lũ chuồn chuồn, bầy bướm bướm trong sân.
Nước ao nhỏ hương sen còn vị ngát,
Giếng đầu làng còn rợp bóng đa xưa;
Ô rom mới còn thơm sau mùa gặt
Giấc ngủ hồng kéo kẹt võng ai đưa?
Ôi tóc biếc, tuổi thần tiên vỗ cánh
Hỡi dòng sông thơ ấu của ta đâu?
Ta đốt lửa, sưởi từng đêm giá lạnh
Lục bình trôi hoa tím ngát giang đầu!

Hoàng Song Liêm

Thu Quyến Rũ

Bao ngày tháng chờ em trong mòn mỏi,
Tiễn Hạ đi, đón Thu đáng xinh tươi.
Vàng long lanh trong nắng hé môi cười,
Hồn ngây ngất tôn vinh ngôi thần tượng.

Giờ bên em mà dường như mộng tưởng,
Đáng thiên thần rực rỡ nét kiều sa.
Áo lụa là thêu dệt sắc ngàn hoa,
Tiếng xào xạc lời em ca bắt diết.

Buổi hội ngộ đã ươm mầm ly biệt,
Thân mong manh tô màu sắc úa tàn.
Âm thanh buồn ngàn thu mãi lưu mang,
Ta tuyệt vọng nhìn xác thân là tả.

Tô điểm trần gian tình thu cao cả,
Van xin em hãy nán lại phút giây.
Lời thơ buồn bịn rịn lúc chia tay,
Thu quyến rũ hẹn ghi ngày tái ngộ

Như Liên

Bài họa:

Thu Mộng Tưởng

Khi nắng hạ đã phai màu sen thắm
Đợi thu về, cúc nở đóa vàng tươi
Nắng ươm hoa, hoa nghiêng nắng mỉm cười
Ôi đẹp quá, lá vàng bay lấp lánh

Ôi đẹp quá, bướm vàng bay mấy cánh
Chập chờn trong sương mỏng bóng chiều sa
Hạt long lanh đậu trên mấy cành hoa
Cơn gió nhẹ, những sắc màu tan vỡ

Tôi ưỡn ngực hít sâu từng nhịp thở
Rồi mai đây khi nắng xế thu tàn
Cuốn hương về, thu với cõi mê mang
Chỉ còn lại những cành trơ trụi lá

Và như thế, những tâm hồn lạnh giá
Sẽ gần nhau trong mỗi phút, từng giây
Dẫu không gần để tay nắm lấy tay
Nhưng hơi ấm sẽ truyền qua mộng tưởng

Quang Hà

Thu Hội Ngộ

*Cảm ơn thu đã đến cùng ta
Trễ muộn dáng hình vẫn thướt tha
Rực rỡ sắc màu tranh hoạt họa
Xạc xào giai điệu nhạc hòa ca
Long lanh vàng đỏ vờn tia nắng
Lả tả tím nâu nhuộm ánh tà
Hạnh phúc mong manh mùa tái ngộ
Tình vương dáng ngọc mộng thăng hoa*

Như Liên

Thu Đợi Mong

*Cho dẫu mùa thu đến muộn màng
Tình thu tha thiết mộng thênh thang
Bên song ngóng đợi mây bàng bạc
Cạnh cửa chờ mong lá úa vàng
Đếm bước âm thầm sâu chất ngát
Dừng chân lặng lẽ nhớ menh mang
Thi nhân bút mực chờ nghênh đón
Giấy trắng đêm thâu chẳng ngỡ ngàng*

Như Liên

Sinh Nhật

Hôm nay là sinh nhật em sao?
Ô bánh đẹp thay! Rất ngọt ngào.
Ừ nhỉ! Nói gì ngày đặc biệt?
Lá vàng tháng Chín gió chao chao.

Đã biết mẹ sinh em tháng Chín!
Mà thơ vơi thẩn cứ nghêu ngao,
Quên khuấy hôm nay ngày tháng mấy
Bây giờ lòng dạ mới nao nao.

“Anh vẫn suốt ngày quên với nhớ!”
Em thường nói thế phải không nào!
Bên nhau mấy chục lần sinh nhật,
Em chẳng buồn anh, quý biết bao.

Bây giờ lạ quá! Anh cứ nhớ
Cái thời mình gặp gỡ ban đầu,
Khu Nguyễn Tri Phương chiều nhộn nhịp,
Ngồi nhìn phố chợ mãi bên nhau.

Ngồi nhìn lọc cọc xe thổ mộ,
Trẻ con bu trước tiệm đèn màu,
Gió thoảng gần xa câu vọng cổ
Ô kia! Nóc chợ cặp bồ câu.

Anh tiếc thời gian ngày-xa-áý,
Em mong gì? – Chả nói ra đâu!
-Có phải cũng mơ tình giản dị,
Sớm tối đi về bữa cơm rau.

Em hỏi, từ khi lìa chốn cũ,
Năm tháng không ngờ trôi rất mau
Hàng me đường Nguyễn Lâm xanh mát,
Em có như anh nhớ thuở nào?

Nguyễn Phú Long

Ý THU

*Thu đã về rồi anh biết không?
Tháng mười gió buốt lạnh mây hồng
Nắng loang dài đổ vào song cửa
Sầu đọng mưa về bát ngát sông.*

*Thu đổi màu lam mây phủ quanh
Ngày buồn se sắt gió lửa nhanh
Lối về qua ngõ chiều sang lạnh
Lạc mắt nhau rồi khúc nhạc xanh!*

*Vàng ô trời dạt trở về Tây
Nắng rớt chiều nghiêng chiếu cỏ cây
Em lắng nghe Thu chuyển nhịp thờ
Vai em tìm dựa một vòng tay.*

HOÀNG THỊ BẠCH MAI (1953-2025)

<https://cothommagazine.com/wp/tuong-niem-hoang-thi-bach-mai/>

THU THÁNG CHÍN

*Em chờ đợi trong đêm mưa tâm tã
Anh ở đâu rồi...? Nắng trở về Tây!
Tiếng chim hót, nhạc cung nghe mới lạ
Rót vào lòng nhịp điệu gió lửa mây.
Trong ngày tháng, sống cô đơn em đợi
Một chút gì qua sương ẩm làn môi!
Trời se lạnh khiến tâm tư mòn mỏi
Dòng thời gian sao chưa nổi tình đời?
Thu tháng chín trời mưa đen buồn khóc
Lá vàng rụng bay theo từng cơn lốc
Mưa, mưa hoài dâng nước mắt mùa Thu
Gió thổi dài đưa tiễn bước phiêu du.
Thấp thoáng Thu qua tràn đầy lối nhỏ
Ướt đầy cây rừng lá chết ngủ mơ
Ôm nỗi khổ đấn đo cùng nỗi nhớ
Anh còn xa... Còn ai để đợi chờ?*

HOÀNG THỊ BẠCH MAI

GIÓ THU

Sớm mùa thu
Trời đất mang nhiên ...
Con Chim nhỏ
Cất tiếng hót hiền
Êm lời Kinh Nhật Tụng
Ngoài vườn lá rụng,
Lá rụng đầy vườn xào xạc... Lá bay,
Đóa Hồng cuối mùa nở muôn mé vườn Tây
Mầu hoa dịu dàng... êm đêm trời Tháng Tám,

Có mầu hoa nào vui sâu luân lạc!
Có mầu hoa nào đẹp ý tha phương
Vườn Mùa Thu bỗng ngào ngạt trầm hương ...
Sen Tĩnh Đế nở trong hồn mầu nhiệm!
Phảng phất đâu đây dư hương hoài niệm ...
Mầu Hoa Đồi lẳng đẵng ... Gió Thu Bay,
Lời Kinh êm đêm ...
Lời Kinh Nhật Tụng lòng say
Gió Nam Hải mệnh mang ... hồn mở cánh ...

Trời thu lành lạnh,
Vàng ngõ
Vàng sân ...
Hờ hững Lá bay!
Bài Thơ năm cũ ngâm lại chiều nay
Vườn Cúc Vàng của mùa Thu năm đó
Những cánh Hoa từ dòng Suối Nhớ ...
Tôi thả lên trời theo gió xa khơi
Tôi thả lên trời những Sắc Hoa Đồi
Hoa Vi Diệu chợt sáng ngời tâm tưởng
Gió Trầm Hương thơm lừng bay tám hướng

Ngõ Trăng Thiên Phát Phới Gió Thu Bay ...

Tuệ Nga

Ngọc Quy hát: Gió Thu - Thơ: Tuệ Nga - Nhạc: Vĩnh Điện

 <https://www.youtube.com/watch?v=4SIP-E85RRc>

Thôi em về đi nhé

Thôi em về đi nhé
anh trở lại rừng phong
chia ly lời rất nhẹ
sao nặng sóng trong lòng
Chiều xuống dần thật lẹ
chiếc lá rơi nhẹ tênh
nếu em về quá trễ
gió sẽ buốt vai mềm
Thôi em về đi nhé
anh trở lại với anh
bước chân buồn quạnh quẽ
chạm hạt sương long lanh
Thu đã buồn như thế
sao còn mãi gọi tên
mà lá vàng cũng tẻ
cứ khua mãi không quên
Cho lòng anh luyến nhớ
những giây phút bên em
giá mà không gặp gỡ
xa mãi rồi cũng quen
Thôi em về đi nhé
thương nhớ giữ trong lòng
gọi tên nhau lặng lẽ
qua cả một mùa Đông!

Cao Nguyên

<https://www.youtube.com/watch?v=XiDL7Epv04>

NHỚ SÀI GÒN XƯA

*Nhớ Sài Gòn thời thân thương thuở trước
Trai Huế ngây thơ lính mới vào đời
Đi bộ dài dài xứ lạ lẽ loi
Ngã tư Bảy Hiền đường Lê Văn Duyệt.*

*Nhớ Sài Gòn hồi chưa quen biết
Gặp em hiền chiều phố nhỏ mưa rơi
Nghe run run như bản nhạc không lời
Gõ cửa trái tim đầu đời thương cảm.*

*Nhớ Sài Gòn trường Cây Mai mỗi sáng
Lớp học khô khan đầu óc rối bời
Chợ Lớn Bình Tây mùa Tết xa đời
Nên nhớ Huế rã rời ngày xa Huế.*

*Nhớ Sài Gòn sau đổi đời hoang phế
Cải tạo quay về kiếp sống tả tơi
Bà Chiểu Lãng Ông Tân Định cảm hơi
Năm tháng trôi qua dải dầu mưa nắng.*

*Ký ức Sài Gòn suốt đời cảm lạnh
Thức trắng canh khuya hồn phách bời bời
Ôi! Sài Gòn xưa cũ của ta ơi!
Nét đẹp vô song tình yêu muôn thuở.*

ĐĂNG NGUYỄN

MÀU LY BIỆT

Áo em đã trắng màu ly biệt
Khăn cũng mờ màng mây trắng bay
Khói trắng rơi trên làn tóc bạc
Còn ai thương nhớ trắng đêm này

Thì thôi ngày tháng vào thơ mộng
Cho mỗi thân tình mãi thiết tha
Đi suốt trăm năm tìm khoảng trống
Gió mùa buốt giá xác yêu ma

Lửa hương phút chốc thành hư ảo
Vội vã về đây đốt cháy lòng
Thủa sớm tàn phai danh tiếng hão
Hay là thời vận thả mệnh mông

Tên anh vừa đó nghe thiên cổ
Hoang vắng, phiêu bồng giữa thế gian
Anh hỏi nơi này không bến đỗ
Bởi vì không có một giang san ...

Hawthorne 4-10-2024

CAO MỸ NHÂN

DẤU THU BẠC

Vàng thu đã điểm mặt đường
Từng đàn nhạn lạc trắng sương sông hồ
Hỏi người sắp sửa về mô
Bên sông hiu hắt vì lô thì thảm

Mùa thu, vắng thật ngại ngần
Năm này, tháng khác dấu chân phai mờ
Em tìm anh lẫn trong thơ
Thấy anh như muốn dặn dò: "kiếp sau "

Mùa thu cuối biển, giang đầu
Quan san biếc khói, công hầu dở dang
Nắng chưa vương chút điều tàn
Nhạn kêu từng giọt sương tan bạc tình

Đưa tay đỡ nhẹ ảnh hình
Nhủ rằng đừng vội phiêu linh tháng ngày
Anh không ở cạnh em đây
Thu không thấy được đắm say của mình...

CAO MỸ NHÂN

BÀI THƠ NHỚ VỀ NGƯỜI

Mừng ngày rực rỡ sáng tươi đây
Hoa lá chào nhau dưới nắng đầy
Đêm đã giật lùi vô quá khứ
Một trời trong vắt trắng tinh mây

Còn gì mong nữa tháng năm trôi
Chân chửa nguồn vui suốt cả đời
Mỗi khoảng thời gian là mỗi đẹp
Tình thơ bát ngát tuyệt vời vui

Thiếu, trung, cao, lão, cũng hoan ca
Bạn thiết thân hay bạn trẻ, già
Xuân thắm, thu vàng trên áo lụa
Nhịp nhàn điệp khúc rộn đường xa

Rồi thì tất cả sẽ qua tề
Hạnh ngộ nhau khi tới hẹn về
Nơi hướng trời tây phương bát ngát
Trái cầu đồ vỡ đất hoang mê...

Rancho Palos Verdes 11-9-2025

CAO MỸ NHÂN

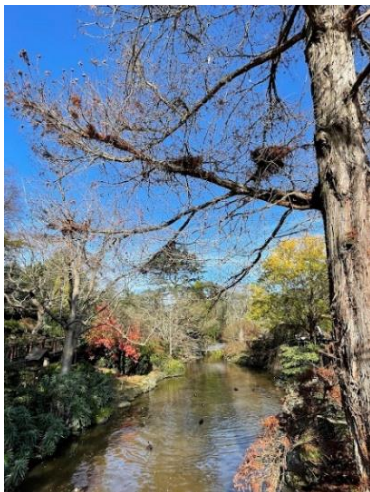
Trang Ảnh & Thơ của Kim Oanh Melbourne, Úc Châu

Bóng Thu

Một góc âm thầm tiễn bước đi
Cây trơ ngã bóng chẳng còn gì
Chỉ nghe tâm sự lời than thở
Của lá ven đường phút biệt ly

Trần Trờ Thu

Suối êm ru róc ra róc rách....
Cuộn theo dòng từng mạch gọi tên
Người về chẳng... còn nhớ hay quên
Mùa thu vắng buồn tênh thốn thức

Những tưởng âm vang từ bờ vực
Tiếng yêu từ lòng ngực nhói đau
Lá đồng tâm lao xao than thở
Vàng suốt mùa trần trở rụng rơi...

(Melbourne - một chiều thu)

Khắc Khoài Vẻ...

Melbourne trời lạnh mấy hôm nay
Mưa đổ cảm canh đêm lẫn ngày
Thu đến lòng vương càng nhớ bạn
Mơ hoài kỷ niệm mộng trùng lai

Melbourne sắc úa cả tuần nay
Roi rụng tả tơi lá những đài
Xót dạ góp vắn thơ gửi đến
Nhờ cơn gió quyet lạc vào tay

Melbourne khắc khoải buổi chiều nay
Ký ức tháng Tư trần trở hoài
Thương quá quê hương niềm khổ lụy
Nằm gai nếm mật ...thắm ngày ngày...

THƠ TÌNH MỖI SỚM MAI

Theo dòng nhật ký thơ tôi viết,
Là những buồn vui của cuộc đời.
Cuộc đời vốn đủ mùi chua ngọt,
Nên mỗi trang thơ có khóc cười.

Câu thơ có lúc hay, lúc dở,
Giữa cõi vô thường dễ đổi thay.
Thì chẳng xưa nay tình nhân thế,
Vấn thường lật trở tựa bàn tay?

Mỗi ngày không viết tôi buồn lắm,
Tuồng sắp ra đi bỏ lại người.
Soi mặt vào gương coi hình bóng,
May quá tôi còn trông thấy tôi.

Cũng bởi say thơ thành nghiện chữ,
Tay quệt, tay run ánh mắt mờ.
Vợ dọa đưa vô nhà dưỡng lão,
Nằm khoèo ở đó mà cai thơ.

Bạn cũ nghe tin liền nhắn bảo:
-“Tao vẫn vào xem đọc mỗi ngày
Mười năm chưa gặp tình tri ngộ
Quê nhà bạn hữu đợi chờ đây!”

Người ta giàu của, tôi giàu bạn,
Cái nghĩa kim bằng đẹp lắm thay.
Phương chi còn nợ ơn sông núi,
Và những ân tình tôi trót vay.

Thì thôi, cứ sống xem thời thế,
Viết tiếp thơ tình mỗi sớm mai.
Thơ có vui buồn, hay với dở...
Như những thăng trầm cuộc tỉnh say.

Cảm ơn ai đã từng san sẻ
Khích lệ người thơ viết mỗi ngày.

Đông Ry Nguyễn

TRANG THƠ HẢI NGOẠI

Từ hải ngoại tôi gửi về cố quốc,
Chút tâm tình người lính trận năm xưa.
Những câu thơ, nét chữ mực chưa mờ,
Nửa thế kỷ hành trình qua thống khổ.

Người nhận sách ngồi bên hiên lật mở
Có thấy gì an ủi được người không?
Năm mươi năm theo lịch sử khơi dòng,
Từng nét chữ hiện dần trên giấy trắng.

Buổi sáng này, dường như trời dịu nắng,
Nên nụ cười hé mở giữa làn môi.
Người động lòng thương người lính như tôi?
Hay cảm cảnh nỗi buồn chung: chiến bại!

Chuyện nhục vinh, tôi không hề nghĩ tới,
Chỉ xót lòng cho vận mệnh non sông.
Năm mươi năm, vết cứa nỗi thù hàn,
Còn chia cắt, đoạn lìa tình dân tộc.

Đã nhiều đêm, âm thầm tôi bật khóc,
Nghĩ giận mình bất lực với quê hương.
Nhà cầm quyền lo bóc lột dân đen,
Bỏ cương thổ, mặc giặc thù chiếm lấy.

Tôi mơ ước, một ngày vui trở lại
Nổi vòng tay Nam-Bắc một tình chung.
Không hổ danh con cháu giống Lạc Hồng,
Làm rạng rỡ trang sử hùng Đại Việt.

Trang thơ tôi, mang tấm lòng tha thiết
Không gì ngoài mong thấy cảnh toàn dân
Xóa hận thù hàn gắn vết thương tâm,
Xây đất nước ngày một thêm giàu đẹp.

Cảm ơn em, đã vì tôi ngồi đọc
Tâm sự buồn nửa thế kỷ cưu mang.
Trời hôm nay, dịu dịu nắng hanh vàng,
Màu mật ngọt trải dài lên trang sách.

Tôi mong em, lắng lòng vui nhẩn nhục
Đợi đến ngày hội lớn của quê hương.
Đón đoàn người từ khắp chốn, muôn phương
Về chung sức xây lên nền dân chủ.

Để dân ta được sống đời no đủ,
Được tự do kén chọn bậc hiền tài.
Dù bạo quyền có diễu võ dương oai,
Tôi tin tưởng một ngày mai chiến thắng!

Đông Ry Nguyễn
(California 5-5-2025)

TẮM THIỆP BÌNH YÊN

*Một vườn hoa nở cuối mùa,
Dịu dàng như thể lời xưa nhắn về.
Một tia nắng bên bờ đê,
Cũng làm tôi mãi say mê rất nhiều.*

*Một lời cảm tạ thật yêu,
Cho tôi hạnh phúc buổi chiều bình yên
Một tấm thiệp nhỏ trao tim,
Giữa bao khuôn chữ nổi niềm từ ai*

*Hay là tấm bảng gỗ, cài
Tên mang một chữ “YÊU” hoài sâu xa...
Chiều nay đứng giữa vườn hoa
Nghe như đời chậm bước qua tháng ngày.*

*Không cần phải nói điều hay,
Chỉ là ai đó dừng tay... lặng nhìn.
Thấy hoa, thấy lá, thấy tình,
Thấy người lặng lẽ cho mình... dịu êm...*

Y THY VỖ PHÚ

GEORGIA O'KEEFFE

8/23/25

*Hi.
I just wanted to
thank you for your
beautiful garden –
the gorgeous flowers
& the LOVE sign...
both needed reminders
of the essence of
life itself.*

*Thank you!
Mary*

Nửa Vần Lục Bát, Nửa Vàng Trắng

Con trăng thảng chín quên cười
Bỏ ta ngỡ ngác buồn vui một mình
Vòng tay ôm cõi vô tình
Vườn đêm ló dạng bình minh bao giờ
Người đi lá nhuộm rừng thơ
Con trăng mới thờ ban sơ đâu rồi?
Ru đời, cánh gió tả tơi
Trăng ơi mau xuống hiên ngôi cùng nhau
Hay thôi hẹn lại đời sau
Kiếp này ta lỡ chiêm-bao-ban-ngày.

Nhất-Phương

Trái tim biết nhớ nhưng rồi

Hoa Cúc vàng áo mới
Chiều đông đưa vẫy chào,
Hương đêm vừa chợt tới,
Rộn ràng, ta tìm nhau.

Long lanh trời đầy sao,
Ly cà phê hôm nào,
Lần đầu ta ném thư,
Ngọt như tình chưa trao.

Trái tim còn e ấp,
Khép nép màu thủy chung,
Giọt tơ mềm quyến rũ,
Bờ vai thêm ngại ngần.

Biết vấn vương rồi đó,
Lá đổ, mấy lần Thu?
Rừng Cúc vàng mấy nụ?
Tình như sương...mịt mù.

Tóc bay vào quên lãng
Lối cũ, dấu chân quen,
Quên? Ừ, quên đi nhé,
Hoa Cúc, nụ hoa vàng.

Áo may gần quá nửa,
Vấn rục rờ, dài trang,
Ước mơ chưa lần ngộ,
Đã như mây trên ngàn.

Biển hoàng hôn gió lộng,
Sóng cuộn mấy tầng cao,
Rừng Cúc Vàng mấy nụ,
Bấy nhiêu mình nhớ nhau.

Nhất-Phương

THU NHỚ NGƯỜI XƯA

*Chia tay trắc ẩn ngập hồn thơ
E ấp tình thu mãi đợi chờ
Nắng cứ mơ màng trên gác quạnh
Mây thì lãng đãng dưới trăng mờ
Lá khua tường bước về đêm hện
Gió động nghe hồn lạc bến mơ
Mộng cũ cơ hồ xa dịu vợi
Sao mình năm tháng cứ ngu ngơ.*

*Chiều vương tiếng nhận gọi thu phong
Đôi vắng hoàng hôn nhuộm sắc hồng
Lác đác lá vàng rơi trước ngõ
Chập chờn bướm trắng lượn bên song
Chao ơi dĩ vắng về khơi nhớ
Kỷ niệm đông đầy gọi ước mong
Hình bóng người xưa còn rất rõ
Trăng lên bỗng chợt thấy nao lòng.*

*Thà bước vu quy biệt tháng ngày
Để hình xưa ấy khỏi quanh vây
Em thì muốn trọn duyên mây nước
Ta mãi còn nguyên nợ cỏ cây
Đã chước cho nhau ly rượu đắng
Đã từng uống cạn để cùng say
Hôm nay thu đã về qua ngõ
Trái nhớ rụng sân ký ức đầy.*

Thủy Lâm Synh

TRÁI TIM YÊU

*Em đi nửa vòng quanh trái đất
Gặp anh, lần thứ nhất em yêu
Lửa than kia còn kém hơn nhiều
Bởi cái nóng không có hồn cuộc sống...*

*Trái tim yêu là trái tim cao rộng
Bước vào yêu ấm hơn ngọn lửa hồng
Trái tim yêu ôi, bát ngát mệnh mông
Em chờ đón con tim anh từng phút.*

*Anh yêu ơi... hiểu lòng em một chút
Đêm cô phòng giá lạnh biết bao nhiêu
Nếu có anh ấp ủ sớm chiều
Hồn đơn sẽ không còn cô tịch...*

*Đời em sẽ không còn mờ mịt
Như sương chiều bao phủ nẻo đường quê
Anh yêu ơi, sao em thấy vụng về
Chẳng nói được những tâm tình mới!*

*Em chỉ thấy niềm vui phần khởi
Dâng trong lòng... nếu được sống bên anh.*

NGỌC AN

THE LOVING HEART

I have passed half the circumference of the earth;
Now that I have met you, the first time I fall for.
Any charcoal fire is much less valued,
Because its heat contains no spiritual life's core...

The amorous heart is the noble heart;
Entering it I feel warmer than being a fireplace by.
Oh my affectionate soul! so immense, infinite,
I have waited every minute for your love to reify.

My darling! please understand my sentiment:
How I feel cold through nights in the lonely room.
I wish I might have you cherish me dawn till dusk
So that my solitary soul stays no more in gloom.

My life will not be any longer tenebrous
Like evening dew to mist the countryside line.
Oh my sweetheart! how I feel awkward,
Not able to express enough new feelings of mine.

I only see all the inspiring joy in my depths rise
If I may be offered a life beside you to realize...

Translation by **THANH-THANH**

CÂY MÙA THU VỚI NGƯỜI

Cây đã sống qua mùa đông rét mướt
Hứng tuyết sương nuôi cành mới đâm chồi
Trong âm thầm nắn nót nụ hoa tươi
Chờ dâng hiến cho đời bao sắc thắm

Cây đã sống qua mùa xuân êm ấm
Đón nắng hồng tô màu lá thêm xanh
Đón gió đưa nhè nhẹ lá ru cành
Cành với lá nâng niu chòm hoa nở

Cây đã sống qua mùa hè nắng đỏ
Chờ hạ vàng trên thân nám da khô
Vẫn hoài mong cho trái chín ai chờ
Trái ngọt mát dù thân cây cần cỗi

Cây đã sống qua mấy mùa thay đổi
Xuân có vui và Đông có lạnh lùng
Giữa hạ nồng cây có khát hay không?
Khi đã vắt cho đời bao giọt nước

Cây có mỏi, nên khi hè vừa bước
Thu vội về để nhận lá vàng rơi
Thu ru cây ngủ giấc chết bên đời
Tìm nhựa sống mong ngày hồi sinh mới

Người nhìn cây có bao giờ tự hỏi
Cây với người ai gian khổ hơn ai?
Lá trên cây còn có những lần thay
Người trọn kiếp được mấy lần ngơi nghỉ

Nếu người được mùa thu ru giấc ngủ
Rũ nhọc nhằn năm tháng bám trên vai
Người sẽ đi không ngại quãng đường dài
Để làm lại những gì còn dở vữa.

HUỲNH MAI HOA

AUTUMN TREES AND HUMANS

Trees have passed through the cold winter,
To nourish budding branches, receiving mist and snow.
In silence they create fresh flowers
To offer life so many beautiful colors to glow.

Trees have experienced the warm spring,
Welcoming rosy sunlight greener leaves to render,
Hosting the wind to softly lull the boughs
As twigs and blades cosset the blooms' splendor.

Trees have subsisted through the sand season,
Bearing summer on trunks tanned and barks dry,
Still waiting for ripe fruits so long longed for,
The fresh sweet produce, being stunted to defy.

Trees have survived so many changing periods,
Feeling merry in spring and numbed in cold.
Do trees suffer thirst in sultry summer
After dripping for life so many drops of water gold?

Do trees sense fatigue so when summer just left
Autumn hurries back to accept falling yellow leaves?
Autumn hurls trees to a deadly sleep on the sidelines,
Awaited resuscitation, to seek for sap that achieves.

Have humans, looking at trees, ever wondered:
Trees or humans are to endure more displeasure?
Leaves on trees can be changed many times;
How many times may humans all life rest at leisure?

If humans were lulled by autumn to sleep
To cast off their shoulders what has been downbeat,
They would advance up in spite of long distances
To perfect everything that is still incomplete.

Translation by **THANH-THANH**

LỜI GỌI TỪ CON TIM

*Hãy thấp lên đi một ngọn đèn
Khơi dòng soi sáng thoát đêm đen
Truy vào u ám đường nhu nhược
Xét đến tinh anh chốn vững bền
Biển dậy sóng nhồi thương hải đảo
Núi vươn đá dựng nhớ quan biên
Âm ba vang vọng hồn tiên liệt
Uẩn khúc trào dâng tự cổ đền.*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

NGẤM NGHĨ

*Ngủ trong tiềm thức đã lâu ngày
Gẫm kỹ cuộc trần ê ẩm thay!
Mỗi gói bươn qua vùng khốn khổ
Mòn chân chạy thoát chốn bùn lầy
Chợ đời trao mặt tà ra chánh
Sân khấu lọc lừa quẹo hóa ngay
Nhân thế đua trên bờ ảo vọng
Tầng cao mây trắng ngậm ngùi bay!*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

Sơn Nhân Mộng

*giữa lưng chừng ngọn núi
sương khói phủ quanh năm
những đám mây ngũ sắc
bềnh bồng bay lượn quanh*

*ta giơ tay muốn nắm
một đóa mây hồng đào
đang nhẹ nhàng trôi vào
chốn hư không xa vợi*

*ta mơ thấy nụ cười
chập chờn như khói sương
long lanh như giọt nước
dịu dàng như tơ trắng*

*nụ cười trong đôi mắt
lung linh ánh sao trời
muôn giọt nắng sáng ngời
dệt sáng đóa môi hồng*

*nghe nàng Xuân thả bước
rộn ràng muôn sắc hoa
gió xuân trêu tà áo
ngào ngạt hương gần, xa*

*nghe nàng Thu chợt đến
mang hơi thở ước mơ
hoa vàng bay trước ngõ
Thu sâu dắng Ý Thơ*

*Xuân và Thu gặp gỡ
ở trong lòng của ta
và một hôm nàng Tuyết
cũng bất ngờ ghé qua ...*

Vương Thanh
(Trích “Bên Dòng Thủy Nguyệt”)

MỘT TÂM HỒN NHỎ, BUỒN NÀY

*Trong sân trường, hàng cây im tiếng gió.
Mây trắng buồn vờ vẫn chẳng vờn bay.
Người lỗi hẹn vì sao không đến nữa?
Bé dặt lòng buồn quay quắt hôm nay!
Trong sân trường, dịu dàng đưa mắt ngó
Từng bước chân ai, từng nhịp gõ bên ngoài.
Phía bên ngoài, nhiều mưa hay rất nắng?
Chim chóc có bay qua những hàng cây?
Người đi qua đó, người về ngang đây.
Có nhìn ra em bé nhỏ, buồn này.
Phía bên ngoài, tủi hờn ai hiểu được?
Áo trắng tóc nâu, mắt nai buồn ướt,
Người đi qua đó, người về ngang đây.
Có nhìn ra, tâm hồn nhỏ, buồn này.*

(Bài Thơ Cho Bé)

Nguyễn Mây Thu

TÌNH ĐÃ PHÔI PHAI

*Đem phơi ngoài cửa sổ
Tờ thư lấm lem mưa
Mực nhòa trang giấy ướt
Tiếng lòng xa xôi đưa.*

*Thương tiếc đến vô ngàn
Những lời yêu cũ kỹ.
Sao gọi là cố nhân?
Khi tình chưa vện ý.*

*Cánh hồng bay trong gió
Gửi gắm trái tim buồn,
Thu về thêm luyến nhớ
Ấm nồng trên môi hôn.*

*Đem phơi ngoài hiên mưa
Áo vàng bay lất phất
Có những mùa thu xưa
Lá sầu ôm mặt đất,*

*Có đôi dòng nước mắt
Rơi xuống mộng tình đầu
Bàn tay xa lãng lặc
Không giữ được đời nhau.*

*Mấy mùa thu hiu hắt
Buồn ơi! Không ai hay.
Mây giăng sầu man mác
Thương tình đã phôi phai.*

Nguyễn Mây Thu

□

EM TÔI, MÀU THU TRONG MẮT

Sớm hôm nay cùng em ra biển vắng
Bỗng đâu đây có chiếc lá vàng rơi
Con gió lùa lành lạnh chút heo may
Cầm tay em ngoan mềm, nghe ấm lại...
Đi bên em, mong con đường dài mãi
Rung tiếng lòng nhè nhẹ, sóng lao xao
Bờ môi hồng tha thiết muốn gởi trao
Ta không nhớ... dòng đời đang có mặt...
Nàng thu tới, hai mảnh hồn se thắt
Nắng long lanh hòa lẫn bóng hương yêu
Ta làm thơ, dù trời đã xế chiều
Ôi ngây ngất vì em và biển mặn!
Bước song đôi, cuộc đời thôi im lặng
Hạ vỹ vàng, đơn lẻ. Chớm thu sang
Hàng cây xanh thay áo mới muện màng
Em tôi đó, màu thu in trong mắt...
Hoa thu nở, men tình lên bất chợt
Rượu đêm tàn... say khướt với môi em...

Ocean City, ngày 29-8-2008

BÙI THANH TIÊN

BỐN BÀI THƠ CHO CUỘC TÌNH ĐÃ MẤT

Bán sinh phong cốt lẳng tàng tậm,
Nhất phiến nhu hoài chỉ vị khanh.
Nửa đời sương, gió ngang tàng,
Trái tim mềm yếu vì nàng. Nàng ơi!
Vũ Hoàng Chương

1. RICHMOND VÀ NỖ LỀ LOI

*Đốt lên cối thuốc cuối ngày,
Lửa ran đầu lưỡi, khói bay cao vời.
Giờ đây còn có ta thôi.
Con chim nhỏ đã ngang trời, miết bay.
Lối mòn heo hút mưa bay.
Người đi độ ấy mà nay chưa về.
Sắc sầu lan tím sương khê.
Hoàng hôn đỏ xuống, càng nghe lạnh lùng.*

2. HỎI EM NGÀY SINH NHẬT

*Hỏi em từ độ chia ly ấy,
Má có còn thơm mùi phấn hương?
Môi có tô lên màu son mới?
Hay đã tàn phai nỗi đoạn trường?*

3. ĐÊM TRỪ TỊCH

*Uống trà.
Nhìn hoa.
Nhớ người
Tà áo em xanh màu ngọc bích.
Dịu dàng. E ấp. Dáng trinh nguyên.
Em là ánh lửa chiều đông giá.
Anh gọi tên em là Thủy Tiên.*

4. HOA TƯỜNG VI

*Hương đã lên đầy những đài xanh.
Từ đi thương, nhớ xuống muôn cành.
Bao giờ mình gặp nhau lần nữa?
Em của anh ơi! Em của anh.*

Tạ Quang Trung

Richmond, Virginia cuối Thu 2007

CHỈ CÒN LÀ KỶ NIỆM

Ta cùng đạp xe về lối xưa
nơi hò hẹn, góc đường hoa phượng vĩ,
có bóng nắng chiều rải lụa thưa,
Em đã chờ tôi lâu chưa nhỉ?
Em vẫn tung tăng đôi guốc nhỏ,
Tôi cuốn theo dòng đời đổi thay.
hai đứa chúng ta, hai xe đạp,
đưa ngược đưa xuôi, như hai đường bay.
Quá khứ cũng dần phai nhạt phai
mong được gặp nhau ngày trở lại.
Tôi thì bèo dạt, em hoa trôi,
tất cả đã qua, xa vời vợi.
Có nỗi nhớ nhưng nào đến muộn,
làm tôi ngậm ngát, em đắm say.
vòng xe của những ngày xưa ấy
ước gì quay mãi đến tương lai.
Phải chăng chỉ là trong dĩ vãng
sao vẫn ngạt ngào hương tuổi thơ
vẫn gọi trong tôi niềm xao xuyến
kỷ niệm năm xưa chẳng nhạt mờ
Tôi chợt thấy em vừa thoáng hiện
ngày đó của tôi, ùa về trong giấc mơ,
hoang vắng theo chân vùn vụt nhưng nhớ
nuối tiếc gì không, mối tình thơ?

Tuệ Trung

YÊU QUÁ THU ƠI

Thu về một sớm ngập ngừng chi
Làn gió heo may áp úng gì
Có phải đưa em về lối mộng
Cho đầy biển nhớ thửa thu đi

Xa vời cõi tục bước thênh thang
Sao lại buồn tênh nhạt lá vàng
Gốc Phượng rơi đầy hồn lá úa
Bồi hồi tiễn hạ đón thu sang

Ôi kẻ hạnh phúc gặp tình nhân
Man mác hương thu lại đến gần
Dẫn lối tình yêu lừa ảo ảnh
Say say ngất ngưỡng đắm bao ngàn

Thu đang thỏ thẻ nói cùng em
Cứ mãi băng khuâng nắng lụa mềm
Chiều xuống em ơ thờ mắt dại
Nhìn thương lá rụng trải qua thêm

Thu làm sao biết tận lòng ai
Thồn thức từng đêm tiếng thờ dài
Sắc cảnh mờ sương vời quyến rũ
Dâng sầu buông nhẹ bám bờ vai

Lời nào tả hết tiếng lòng yêu
Tim tím mây trời lãng đãng theo
Bức họa khung tranh choàng diễm tuyệt
Vàng phai muôn lối vẫn in đều

Tim yêu trở lại với tình thu
Em sợ ngày đi sẽ chóng vù
Có níu từng giây nồng ấp ủ
Ơi tình đậm mãi chốn hoang vu.

Rừng thu suối vắng khói đan mờ
Chim hót hoa chào dẫn lối thơ
Chút nắng hắt hiu đùa vạt cỏ
Thu mời em hát khúc tình mơ

Thuyền em trôi lạc bến sương mù
Kết lá làm mền đắp nếp thu
Níu gió đùa trăng vùi giấc ngủ
Ước chi cõi mộng được giam tù

Em mơ rồi tỉnh ném ly sầu
Bồi lá vàng phai rụng úa màu
Cành lá cây trơ trụi ẩm đạm
Linh hồn thu chứa nỗi niềm sâu

Minh Thúy Thành Nội

TÌNH THU CÒN ĐỘNG

Thuận

*Sương đầy ứ đọng lá hoe vàng
Lặng vắng trăng đèn không ngõ sang
Đường mộng khuất xa người mãi đợi
Bến mơ mờ lạnh nguyệt hoài than
Phương buồn dạ tủi dòng cay đắng
Xứ lạ hồn đau lệ đắng tràn
Vương vấn gọi sầu thu ảo ảnh
Thương chàng trở khúc nhạc tình tang*

THU SẦU

(Thể Thuận nghịch độc)

Độc thuận

*Sầu thương dạ mãi đợi mong hoài!
Lối rẽ ai còn ai mất ai?
Dâu sắc úa hoang vườn héo úa
Mắt màu phai lạnh phấn phai
Đau buồn lệ đắng thơ hồn nén
Nhớ tiếc thu tàn nguyệt bút khai
Màu nhạt lá xưa ngày cách biệt
Châu giòng thấm gối lẻ đêm nay!*

Độc nghịch

*Nay đêm lẻ gối thấm giòng châu
Biệt cách ngày xưa lá nhạt màu
Khai bút nguyệt tàn thu tiếc nhớ
Nén hồn thơ đắng lệ buồn đau
Phai phai phấn lạnh phai màu mắt
Úa héo vườn hoang úa sắc dâu
Ai mất ai còn ai rẽ lối?
Hoài mong đợi mãi dạ thương sầu!*

Thy Lệ Trang

Ngược

*Tang tình nhạc khúc trở chàng thương
Ảnh ảo thu sầu gọi vấn vương
Trần đắng lệ đau hồn lạ xứ
Đã cay dòng tủi dạ buồn phương
Than hoài nguyệt lạnh mờ mơ bến
Đợi mãi người xa khuất mộng đường
Sang ngõ không đèn trăng vắng lặng
Vàng hoe lá ứ đọng đầy sương.*

Thy Lệ Trang

NHƯ ĐÃ VÀO THU

Thu đến nhưng chưa có lá vàng,
Chiều tàn giọt nắng vẫn đi hoang
Trên cây lá vẫn còn xanh mượt
Hoa muôn còn sang chưa chịu tàn.

Tôi đón mùa Thu chiếc áo Thu,
Gió heo may thổi lạnh đôi bờ
Ngẩn ngơ con chữ bên đời đã
Đón buổi Thu vàng Thu với thơ!

Tôi đón mùa Thu chữ nghĩa hồng,
Dấu cho trời đất vẫn hư không
Thời gian như cũng tròn Xuân Hạ
Trong trái tim thơ chưa tận cùng...

Có lá vàng lòng tôi có Thu,
Đường về còn được mấy mùa thơ
Hồn thơ còn sáng hồn thơ sáng
Trong cả cuộc đời bao ước mơ!

Mùa lá vàng rơi mùa cửa buồn,
Bên đời nắng nhạt đã qua non
Mùa Thu như đã mùa Thu đến
Đời có gì đâu sợ héo hon!

Tôi như chiếc lá buổi thu vàng,
Tuổi đã lên đây bước vẫn sang
Trời cũng cho duyên thơ với phận
Thơ còn đâu đó chút mệnh mang...

Mai một Thu còn đến nữa không,
Mùa Xuân mùa Hạ đẹp vô cùng
Mùa Thu như đã vàng cõi nhớ
Trăng có còn thơ để bước chung?

Mùa Thu như đã dưới hiên đời,
Vấn đẹp ân tình vẫn đẹp tươi
Tôi đón Thu này lòng tất cả
Cùng Thu đời đến với Thu tôi.

Hoa Vãn (Aug.16, 2025)

HƠI THƠ TRẦN THẾ

Tuổi tên cũng đẹp một thì,
Mai sau nào biết sẽ đi nơi nào
Giờ còn ta cứ trắng sao
Năm chiều buông sáng lao xao chợ đời!

Muộn phiền một chút âm rơi,
Trống chiêng rồi cũng tiếng rìi đầu non
Áo khuya duyên mỗi tay mòn
Tâm tư một gánh sắt son một đời.

Đọc ngang một cuộc rong chơi,
Một vai thơ phú mang đời qua thân
Vai kia chất nặng bụi trần
Còn tâm giấy mực gieo vắn cho duyên.

Bước đi như để thôi phiền,
Dang tay nắm cái hồn nhiên ta về
Đường này lối nọ nhiều khe
Chút riêng riêng một say mê cõi đời!

Vẫn còn chút nhẩn nha vui,
Chút thân thể mong chiều rơi bước cùng
Đầu mây cuối gió chập chùng
Mang hơi thơ chút ơn cùng thế gian.

Hoa Vãn (Aug. 25, 2025)

Bạn Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cổ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức: **“TÌNH THU TRÊN SÔNG SEINE”**

Sáng tác: **Nguyễn Văn Đông**

Tiếng hát: **Tâm Hào** (Maryland, USA)

<https://www.youtube.com/watch?v=qtQEv0j2giw>

... Chào Paris! Tình yêu người đi hay biến suy.

Dòng sông Seine buồn trôi vì ai lỡ xuân thì.

Mùa Thu nay người xưa về đâu?

Lá thu sầu bay vờn bàn chân viễn xứ, vẩn vương thương hoài.

MÙA THU LÁ RƠI. TÌNH ƠI TÌNH ƠI, RU MÃI TRONG TÔI...